

Samen sterk: de kracht van team radiologie

Zo eind september, als we nog nagloeien van de zomer maar de zomerrust lang geleden lijkt, staat de agenda alweer vol met afspraken. De scanners draaien op volle toeren en interventieprogramma's lopen als vanouds door tot in de avond. De vraag hoe we koers houden en tegelijk richting blijven geven is actueler dan ooit.

Intussen wordt de tweede tranche 'spreiding en concentratie van zorg' uit het Integraal Zorg Akkoord (IZA) voor oncologische zorg voorbereid, terwijl de zorg nog moet bijkomen van de eerste. Daarin lag de focus vooral op concentratie van zorg en was de spreiding een stuk minder belicht. Vooral was er onvoldoende aandacht voor databeschikbaarheid, en dat moet in tranche 2 dus anders.

Met dergelijke thema's, naast oplopende druk op capaciteit, is het een geruststellende gedachte dat je er niet alleen voor staat als onderdeel van team radiologie. Een team met zeer uiteenlopende spelers: MSK-radiologen, mammariadiologen, interventieradiologen, abdomenradiologen, cardioradiologen... allemaal radiologen, maar toch heel verschillende types. Iedereen zijn of haar eigen specialiteit, maar voortkomend uit dezelfde brede basis van de radiologie. In 'opleidingsland' wordt die brede basis, de *T-shaped professional*, als iets nieuws geïntroduceerd, terwijl het eigenlijk een herwaardering is van de brede basis.

Wij zijn dus retro, omdat radiologen die brede basis eigenlijk nooit hebben losgelaten. Dáár zit namelijk een groot deel van onze kracht: we hebben een brede kijk op het menselijk lichaam, leggen daardoor makkelijk verbanden en geven

richting aan diagnose en behandeltraject, ook buiten ons primaire aandachtsgebied, en hebben een centrale positie binnen elk ziekenhuis. En dat maakt ons gids in de zorg, voor zowel collega-zorgprofessionals als patiënten.

En dus wil iedereen iets van ons: een geavanceerd diagnostisch onderzoek of een beeldgestuurde behandeling die een chirurgische ingreep vervangt. Innovatie, maar ook die verschuiving van zorg vanuit tal van vakgebieden richting de radiologie, maken de druk op ons vak groot. Zodanig dat we goed moeten sturen om niet aan ons eigen succes ten onder te gaan.

Als mensen onder druk staan, ontstaan er vaak drie reflexen: vechten, bevriezen of vluchten. Alle drie die reflexen zien we gebeuren. Mensen gaan vechten voor hun eigen belang, vallen stil of lopen van de discussie weg. In sommige vakgroepen horen we geluiden van spanning, met name in het samenspel tussen diagnosten en interventieradiologen. Daarbij worden verschillende perspectieven zichtbaar: waar de een wijst op de financiële druk van relatief kostbare interventies en de behoefte aan compensatie voor intensieve diensten, benadrukt de ander juist de waarde van het direct levensreddend handelen, dag en nacht, en de bijdrage die minimaal-invasieve technieken leveren aan de patiëntenzorg.

Deze verschillende perspectieven roepen bij mij vooral het besef op dat je alleen misschien wel harder kunt gaan, maar dat je samen verder komt. En dat als je zowel snel als ver wilt gaan, je je route moet afstemmen. Het is een tegeltjeswijsheid, maar die is niet voor niets zo vaak herhaald: we zijn onderdeel van een

team, onderdeel van een groter geheel. Als radiologen zijn we allemaal specialisten van het beeld. Met kennis van de verschillende mogelijkheden kiezen we de juiste modaliteit om een diagnose te stellen of een minimaal-invasieve behandeling uit te voeren en die behandelingen te evalueren. We maken gebruik van elkaars kracht, vernieuwing, ervaring en verdelen de lasten én de lusten. Kortom: we werken samen.

Die samenwerking zoeken we niet alleen binnen de vakgroep, maar ook met de andere medisch specialisten in ons ziekenhuis en in de regio. Juist door samen te werken houd je elkaar scherp, creëer je diversiteit in het werk en, waar mogelijk, zelfs diversiteit in locatie. Samenwerking klinkt logisch maar is helemaal niet vanzelfsprekend. Het is als een huwelijk: daar moet je in investeren.

Hoe mooi zou het zijn als er structureel uitwisseling mogelijk is van radiologen tussen ziekenhuizen in de regio, ook buiten de dienst. Alleen door samen op te trekken, houden we de zorg behapbaar én het werk leuk voor ons allemaal, dus daar richten we onze energie op! Want samen dragen we zorg voor de patiënt, met de radioloog in al zijn of haar facetten als stralend middelpunt.

Adrienne van Randen